**Neljapäev, 24. oktoober 2019**

P9_TA(2019)0043

## Egiptus

### Euroopa Parlamendi 24. oktoobri 2019. aasta resolutsioon Egiptuse kohta (2019/2880(RSP))

(2021/C 202/11)

*Euroopa Parlament,*

— võttes arvesse oma varasemaid resolutsioone Egiptuse kohta, eelkõige 17. juuli 2014. aasta resolutsiooni sõna- ja kogunemisvabaduse kohta Egiptuses ([1]), 15. jaanuari 2015. aasta resolutsiooni olukorra kohta Egiptuses ([2]), 10. märtsi 2016. aasta resolutsiooni Egiptuse, eelkõige Giulio Regeni juhtumi kohta ([3]), 8. veebruari 2018. aasta resolutsiooni hukkamiste kohta Egiptuses ([4]) ja 13. detsembri 2018. aasta resolutsiooni Egiptuse, eelkõige inimõiguste kaitsjate olukorra kohta ([5]),

— võttes arvesse ELi välisasjade nõukogu 2013. aasta augusti ja 2014. aasta veebruari järeldusi Egiptuse kohta,

— võttes arvesse ELi-Egiptuse 2001. aasta assotsieerimislepingut, mis jõustus 2004. aastal ja mida konsolideeriti 2007. aasta tegevuskavaga; võttes arvesse ELi ja Egiptuse partnerluse 2017.–2020. aasta prioriteete, mis võeti ametlikult vastu 25. juulil 2017, samuti ELi-Egiptuse assotsiatsiooninõukogu 2017. aasta kohtumise järel tehtud ühisavaldust ja ELi-Egiptuse poliitikaküsimuste, inimõiguste ja demokraatia allkomitee kuuendal kohtumisel 2019. aasta jaanuaris tehtud ühisavaldust,

— võttes arvesse ÜRO Inimõiguste Nõukogu 19. septembri 2019. aasta istungil seoses 4. päevakorrapunktiga tehtud ELi avaldust, milles nimetatakse Egiptust,

— võttes arvesse ELi uut inimõiguste strateegilist raamistikku ja tegevuskava, mille eesmärk on seada inimõiguste kaitse ja seire kõigi ELi poliitikavaldkondade keskmesse,

— võttes arvesse ELi suuniseid surmanuhtluse, piinamise, väljendusvabaduse ja inimõiguste kaitsjate kohta,

— võttes arvesse kodaniku- ja poliitiliste õiguste rahvusvahelist pakti, majanduslike, sotsiaalsete ja kultuuriliste õiguste rahvusvahelist pakti, piinamise ning muu julma, ebainimliku või inimväärikust alandava kohtlemise ja karistamise vastast konventsiooni ja lapse õiguste konventsiooni, mis kõik on Egiptuse poolt ratifitseeritud,

— võttes arvesse ÜRO inimõiguste ülemvoliniku Michelle Bachelet' 27. septembri 2019. aasta avaldust meeleavalduste kohta Egiptuses,

— võttes arvesse Egiptuse põhiseadust, eriti selle artiklit 52 piinamise kõigi vormide ja liikide keelustamise kohta, artiklit 73 kogunemisvabaduse kohta ja artiklit 93 rahvusvahelise inimõigustealase õiguse siduva iseloomu kohta,

— võttes arvesse 1981. aasta inimõiguste ja rahvaste õiguste Aafrika hartat, mille Egiptus ratifitseeris 20. märtsil 1984,

— võttes arvesse Araabia inimõiguste hartat, millega Egiptus on ühinenud,

— võttes arvesse 2019. aasta juunis vastu võetud ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooni 2473 (2019), millega uuendati meetmeid relvaembargo rakendamiseks Liibüa suhtes,

— võttes arvesse kodukorra artikli 144 lõiget 5 ja artikli 132 lõiget 4,

---

([1]) ELT C 224, 21.6.2016, lk 5.
([2]) ELT C 300, 18.8.2016, lk 34.
([3]) ELT C 50, 9.2.2018, lk 42.
([4]) ELT C 463, 21.12.2018, lk 35.
([5]) Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2018)0526.

A. arvestades, et teadete kohaselt on Egiptuse ametivõimud viimastel nädalatel vastuseks 20. septembril 2019 alanud rahumeelsetele meeleavaldustele meelevaldselt vahistanud üle 4 300 inimese (ligi 3 000 neist peetakse ikka veel eelvangistuses), sealhulgas vähemalt 114 naist ning Amnesty Internationali ja Belady Foundationi andmetel vähemalt 111 alaealist; arvestades, et teadete kohaselt kasutasid politsei- ja julgeolekujõud meeleavaldajate laialiajamisel ülemäärast jõudu;

B. arvestades, et valitsusvastastel meeleavaldustel avaldati protesti kasinusmeetmete, valitsuse endeemilise korruptsiooni ja süstemaatiliste repressioonide vastu ning nõuti Egiptuse presidendi Abdel Fattah al-Sisi tagasiastumist;

C. arvestades, et Egiptuse võimude hiljutised meetmed kahjustavad selliseid Egiptuse põhiseaduses ja inimõigustealases rahvusvahelises õiguses sätestatud põhivabadusi nagu väljendus-, ühinemis- ja kogunemisvabadus; arvestades, et kõik see on osa Egiptuses toimuvast laiemast kodanikuühiskonna ja põhiõiguste mahasurumisest, mis puudutab eeskätt sõnavabadust internetis ja mujal, ühinemis- ja kogunemisvabadust, poliitilist pluralismi ja õigusriigi toimimist;

D. arvestades, et Egiptuse ametivõimud on jätkuvalt surunud maha riigis rahumeelselt tegutsevaid demokraatlikke opositsooniparteisid, piirates sellega väljendusvabadust ja õigust ühiskonna asjades osaleda, kusjuures 2019. aasta septembrist saadik on seoses nn Hope'i kohtuasjaga meelevaldselt vahistatud kümneid kodanikke ning lisaks on vahistatud kümneid teisi rahumeelsete poliitiliste parteide liikmeid;

E. arvestades, et inimõiguslastest advokaate, ajakirjanikke, aktiviste ja opositsiooni esindajaid on vangistatud tõsiste süüdistuste põhjal, süüdistades neid muu hulgas ka terrorismiga seotud kuritegudes; arvestades, et rahumeelsete teisitimõtlejate, demokraatiameelsete aktivistide ja inimõiguslaste terroristideks kvalifitseerimisega seatakse need isikud ohtu; arvestades, et nimetatud vahistamised on seotud üksnes nende rahumeelse ja seadusliku tegevusega inimõiguste kaitsel;

F. arvestades, et Egiptuse ametivõimude süstemaatiliseks tegutsemismeetodiks on saamas inimõiguslaste sunniviisiline kadumine, kusjuures enamik neist (näiteks Alaa Abdel Fattah, Asmaa Daabes, Esraa Abdel Fattah, Eman Al-Helw, Mohamed Ibrahim, Abdelrahman Tarek, Ezzat Ghoneim, Haytham Mohamadeen ja Ibrahim Metwally Hegazy) ilmub hiljem välja riikliku süüdistaja ees; arvestades, et mõned sellised isikud (näiteks Ibrahim Ezz El-Din) on siiani kadunud;

G. arvestades, et ülemääraselt kasutatakse preventiivset eelvangistust ja ettevaatusabinõusid, et mitte lasta inimõiguslastel ja nende advokaatidel (näiteks Mahienour El-Masry, Mohamed El-Baqer, Esraa Abdel Fattah ja Mohamed Ramadan) Egiptuses teha seadusega lubatud inimõigustealast tööd;

H. arvestades, et Egiptuse ametivõimud on pidurdanud Itaalia teadustöötaja Giulio Regeni röövimise, piinamise ja tapmise uurimist ja selle kohta tõe väljaselgitamist; arvestades, et Itaalia parlament peatas diplomaatilised suhted Egiptuse parlamendiga ja kutsus liikmesriikide parlamente üles solidaarsuse märgiks samuti toimima;

I. arvestades, et organisatsioon Piirideta Reporterid on dokumenteerinud vähemalt 31 oma töö tõttu Egiptuses vangistuses peetava meediatöötaja juhtumit, mille aluseks on poliitiliselt motiveeritud süüdistused ja nõuetekohase kohtumenetluse arvukad rikkumised; arvestades, et kuus neist ajakirjanikest vahistati seoses hiljutiste meeleavaldustega; arvestades, et sihikul on ka välismeediatöötajad ja mitu rahvusvahelise meedia korrespondenti on välja saadetud või neil on keelatud Egiptusesse tulla; arvestades, et rahvusvahelised organisatsioonid on dokumenteerinud uudismeedia veebisaitide blokeerimist ning veebisõnumirakenduste blokeerimist või neile juurdepääsu piiramist, seda eriti viimastel nädalatel;

J. arvestades, et Egiptuse 2019. aasta vabaühenduste seadusega kaotatakse vanglakaristused ning varem välisrahastuse lubamise ja jälgimisega tegelenud ja julgeolekuteenistustega seotud ametkond, kuid samas ähvardab seadus kodanikuühiskonna tegevust tõsiselt piirata, sätestab problemaatilised lisapiirangud ühinemisvabadusele ning takistab oluliselt nii kodu- kui ka välismaiste vabaühenduste tegevust;

K. arvestades, et naissoost inimõiguslased kogevad Egiptuses jätkuvalt mitmesugust riiklikult initsieeritud ahistamist, eeskätt laimukampaaniate ja kohtulikule vastutusele võtmise näol; arvestades, et LGBTQI-inimeste ja naiste õigusi kaitsvaid aktiviste represseeritakse jätkuvalt, sealhulgas ühiskonna moraali kaitsmise ettekäändel;

**Neljapäev, 24. oktoober 2019**

L. arvestades, et õigust elule rikuvad Egiptuses ikka veel rängalt kohtud, kes on langetanud ja täide viinud enneolematult palju surmaotsuseid suurele arvule isikutele (koguni lastele), sealhulgas massprotsesside ja sõjakohtuprotsesside järel, kus puudusid minimaalsedki õiglase kohtupidamise tagatised; arvestades, et pärast 2014. aastat on kriminaal- ja sõjakohtud langetanud üle 3 000 surmaotsuse ja praegu on 50 isikut peatse hukkamise ohus;

M. arvestades, et ÜRO inimõiguste ülemvoliniku büroo (UN OHCHR) teatel on kohtutes käimas mitmed menetlused seoses ilmselt piinamisega saadud tõendite põhjal süüdi mõistetud isikutega, keda ähvardab surmanuhtlus; arvestades, et sellised süüdimõistmised on otseses vastuolus nii Egiptuse kui ka rahvusvahelise õiguse ja menetlustega;

N. arvestades, et Egiptuse julgeolekujõudude poolt toime pandud tõsiste inimõiguste rikkumiste eest pole peaaegu kedagi vastutusele võetud ning sõjaväelaste väidetavaid korruptsioonijuhtumeid ei uurita nõuetekohaselt;

O. arvestades, et 2013. aastal Rabaa väljakul toimunud meeleavaldusel tapsid Egiptuse julgeolekujõud vähemalt 900 inimest; arvestades, et kuigi sellele järgnenud kohtuprotsessil mõisteti karistused paljude rikkumiste eest, nimetas ÜRO inimõiguste ülemvolinik seda õigusemõistmise moonutamiseks, ning mitte ühtegi veresauna eest vastutavat isikut ei ole siiani kohtu alla antud;

P. arvestades, et 2019. aasta novembris algab ÜRO Inimõiguste Nõukogus Egiptuse inimõiguste olukorra üldine korrapärane läbivaatamine, mis annab rahvusvahelisele kogukonnale kordumatu võimaluse kontrollida inimõiguste järgimist Egiptuses ja esitada soovitusi olukorra parandamiseks;

Q. arvestades, et represseeritakse paljusid inimõiguslasi, sealhulgas mõningaid neist kättemaksuks Egiptuse 2014. aasta inimõiguste olukorra üldises korrapärases läbivaatamises osalemise eest; arvestades, et kohtuasjas 173/2011 (välisrahastamise kohtuasi) nimetatud kümmet inimõiguslast ja seitset vabaühendust on karistatud halvava varade külmutamisega; arvestades, et vähemalt 31 kohtuasjaga 173/2011 seotud inimõiguslase ja Egiptuse sõltumatu inimõigusi kaitsva vabaühenduse töötaja suhtes kehtib endiselt reisikeeld; 2013. aastal samas asjas süüdi mõistetud 43 välisriikide vabaühenduste töötajat on vahepeal siiski vabastatud;

R. arvestades, et pärast 2011. aasta revolutsiooni on Egiptus kogenud mitmeid raskusi ning rahvusvaheline kogukond aitab riigi arvukaid probleeme lahendada; arvestades, et Egiptuse julgeolekuolukord on ebakindel ning Siinai poolsaarel ja kogu riigi suurlinnades on suur eri islamistlike organisatsioonide terrorirünnakute oht, vaatamata valitsuse agressiivsele ja kohati üle piiride minevale taktikale nende vastu võitlemisel; arvestades, et terrorirünnakutes on hukkunud palju süütuid tsiviilelanikke, sealhulgas kopte; arvestades, et 2013. aasta lõpust saadik on sõjategevus Siinai põhjaosas eskaleerunud ning valitsus on korraldanud massilisi lammutustöid ja kümneid tuhandeid elanikke sunniviisiliselt kodudest välja tõstnud, kusjuures ta on tõkestanud sõltumatu uudisteedastuse, kehtestades pea täieliku massiteabevahendite infosulu ning piirates inimeste liikumist Siinai poolsaarele ja sealt välja;

S. arvestades, et 2019. aasta septembris ja oktoobris Egiptuses toimunud repressioonidele ei ole tulnud ELilt ja tema liikmesriikidelt ametlikku, jõulist ja ühtset avalikku reageeringut; arvestades, et 2017. aasta juulis vastu võetud dokumendis ELi ja Egiptuse partnerluse prioriteetide kohta aastateks 2017–2020 juhindutakse ühisest kindlast valmidusest järgida selliseid universaalseid väärtusi nagu demokraatia, õigusriik ja inimõigused, ning see dokument annab inimõiguste ja põhivabaduste austamisel põhineva uuendatud raamistiku poliitilisteks kontaktideks ja tõhustatud koostööks, sealjuures julgeoleku, kohtureformi ja terrorismivastase võitluse valdkonnas; arvestades, et ELi püüded arutada Egiptusega inimõiguste rikkumiste kõige rängemaid tahke ei ole andnud rahuldavaid tulemusi;

T. arvestades, et Egiptus on Euroopa Liidu ja tema liikmesriikide tähtis partner paljudes valdkondades, näiteks kaubavahetuse, julgeoleku ja inimestevaheliste kontaktide vallas; arvestades, et ELi välisasjade nõukogu tegi 21. augustil 2013 komisjoni asepresidendile ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgele esindajale ülesandeks vaadata läbi ELi abi Egiptusele; arvestades, et nõukogu otsustas, et ELi koostööd Egiptusega kohandatakse vastavalt Egiptuses toimuvale; arvestades, et 2017. aasta juunis võtsid EL ja Egiptus vastu partnerluse prioriteedid, millega püütakse tihendada koostööd terves reas valdkondades, sealhulgas terrorismivastases võitluses, järgides seejuures igati inimõigusi ja põhivabadusi;

U. arvestades, et välisasjade nõukogu 21. augusti 2013. aasta järeldustes märgitakse, et „liikmesriigid leppisid ka kokku peatada kõigi siserepressioonideks kasutada võidavate seadmete Egiptusesse eksportimise litsentsid, hinnata ümber ühise seisukohaga 2008/944/ÜVJP hõlmatud seadmete ekspordilitsentsid ning vaadata üle Egiptusele antav julgeolekuabi“; arvestades, et mitmetes ELi liikmesriikides asuvad ettevõtjad on jätkuvalt eksportinud Egiptusesse jälgimisseadmeid ja muud turvavarustust, millega soodustatakse inimõiguslaste ja kodanikuühiskonna aktivistide vastaseid füüsilisi ja internetirünnakuid häkkerluse, pahavara ja muude vahendite abil; arvestades, et selline tegevus on toonud kaasa väljendusvabaduse mahasurumise internetis;

1. mõistab teravalt hukka viimased Egiptuses toimunud repressioonid ja põhiõiguste jätkuva piiramise, mis puudutab eeskätt sõnavabadust internetis ja mujal, ühinemis- ja kogunemisvabadust, poliitilist pluralismi ja õigusriigi toimimist; mõistab hukka vägivalla ülemäärase kasutamise meeleavaldajate suhtes ning tuletab Egiptusele meelde, et julgeolekujõud peaksid toimima kooskõlas rahvusvaheliste normide ja standarditega ning riigi põhiseadusega;

2. nõuab, et ametivõimud, julgeolekujõud ja -teenistused ning muud rühmad Egiptuses lõpetaksid kõik vägivallaaktid, kihutustöö, vihkamist õhutavad avaldused, tagakiusamise, hirmutamise, kadunuks jääma sundimise ja tsenseerimise, mis on suunatud inimõiguslaste, advokaatide, meeleavaldajate, ajakirjanike, blogipidajate, ametiühingutegelaste, üliõpilaste, laste, naisõiguslaste, LGBTI-inimeste, kodanikuühiskonna organisatsioonide, poliitiliste vastaste ja vähemuste vastu; nõuab kõigi inimõiguste rikkumise juhtumite sõltumatut ja läbipaistvat uurimist ning nendes tegudes süüdiolevate isikute vastutusele võtmist; rõhutab, et inimõiguste austamine on ainus viis tagada Egiptuse pikaajaline stabiilsus ja julgeolek;

3. kutsub Egiptuse ametivõime üles vabastama viivitamata ja tingimusteta kõik inimõiguste kaitsjad, nagu Eman Al-Helw, Mohamed Ibrahim, Mohamed Ramadan, Abdelrahman Tarek, Ezzat Ghoneim, Haytham Mohamadeen, Alaa Abdel Fattah, Ibrahim Metwally Hegazy, Mahienour El-Masry, Mohamed El-Baqer ja Esraa Abdel Fattah, keda peetakse kinni või kes on süüdi mõistetud pelgalt oma seadusliku ja rahumeelse inimõigustealase töö eest, ning tegema viivitamata kindlaks Ibrahim Ezz El-Dini asukoha; nõuab ühtlasi, et vabastataks inimõiguste kaitsjad, teadlased ja teised koalitsiooni Hope kohtuasja tõttu eelvangistuses viibivad isikud, nende hulgas Zyad el-Elaimy, Hassan Barbary ja Ramy Shaath, samuti Leiva ja Vabaduse Partei, erakonna Al-Dostour ja Egiptuse Sotsiaaldemokraatliku Erakonna liikmed, kes peeti hiljuti ilma usutava põhjuseta kinni süüdistatuna kriminaalkuritegudes; nõuab, et Egiptus avaldaks enne vabastamist nende asukoha, annaks neile kõik võimalused suhelda ja kohtuda oma perekonna ja enda valitud advokaadiga ning saada vajalikku arstiabi, ning nõuab kõigi väidetava väärkohtlemise või piinamise juhtumite usaldusväärset uurimist;

4. rõhutab, et oluline on tagada kõigi egiptlaste võrdsus, sõltumata nende usust või veendumustest; kutsub Egiptust üles vaatama läbi pühaduseteotust käsitlevad õigusaktid ja tagama usuvähemuste kaitse; väljendab heameelt avalduste üle, milles nõutakse islami diskursuse uuendamist eesmärgiga võidelda äärmusluse ja radikaliseerumise vastu; kutsub Egiptuse ametivõime, sealhulgas sõjaväge ja julgeolekujõude, austama kristlaste õigusi, kaitsma neid vägivalla ja diskrimineerimise eest ning tagama, et selliste tegude eest vastutajate üle mõistetakse kohut;

5. avaldab toetust Egiptuse rahva enamuse püüdlustele luua vaba, stabiilne, jõukas, kaasav ja demokraatlik riik, kus järgitakse oma riigi ja rahvusvahelisi kohustusi inimõiguste ja põhivabaduste vallas; kordab, et tuleb tagada õigus avaldada rahumeelselt arvamust ja teha kriitikat;

6. nõuab tungivalt, et Egiptuse ametivõimud lõpetaksid kohalike ja rahvusvaheliste uudisteagentuuride ja inimõigusorganisatsioonide veebisaitide blokeerimise ning vabastaksid kõik ajakirjandustegevuse eest kinni peetud meediatöötajad;

7. väljendab tõsist muret selliste isikute survestamise pärast, kes teevad koostööd või püüavad teha koostööd rahvusvaheliste inimõigusorganisatsioonidega või inimõigustega tegelevate ÜRO organitega; kutsub Egiptuse ametivõime lõpetama kohtuasja 173/2011 (välisrahastamise kohtuasi), tühistama kõik reisikeelud, mis on seoses selle juhtumiga kehtestatud vähemalt 31 inimõiguste kaitsjale ja inimõigustega tegelevate valitsusväliste organisatsioonide töötajatele, samuti kõik muud meelevaldselt kehtestatud reisikeelud ning lubama Egiptuses elavatel Egiptuse inimõiguste kaitsjatel reisida, et nad saaksid osaleda Egiptuse inimõiguste olukorra üldisel korrapärasel läbivaatamisel, mis algab 13. novembril 2019;

8. nõuab hiljuti vastu võetud valitsusväliste organisatsioonide seaduse kehtetuks tunnistamist ja selle asendamist uue õigusraamistikuga, mis on koostatud Egiptuse põhiseaduse ja rahvusvaheliste standardite kohaselt kodanikuühiskonna organisatsioonidega sisuliselt konsulteerides;

9. peab kahetsusväärseks, et Itaalia teadustöötaja Giulio Regeni röövimist, piinamist ja tapmist 2016. aastal ei ole usaldusväärselt uuritud ega kellelegi selle eest süüdistust esitatud; kordab oma üleskutset Egiptuse ametivõimudele anda teavet Giulio Regeni ja Eric Langi surma asjaolude kohta, võtta süüdlased vastutusele ning teha täielikku koostööd nende juhtumitega seotud liikmesriikide ametiasutustega;

10. nõuab, et ametivõimud muudaksid, võtaksid vastu ja rakendaksid tõhusalt õigusakte, et kaotada kõik diskrimineerimise vormid ja kriminaliseerida igasugune naiste- ja tütarlastevastane vägivald, muutes selleks isikliku staatuse seadust ning kehtestades õigusnormid, mis keelavad soopõhise vägivalla, samuti seksuaalse ahistamise, rünnakud ja vägistamise; kutsub ühtlasi ametivõime üles viima koostöös tunnustatud erialateadmisi omavate sõltumatute kodanikuühiskonna organisatsioonidega tõhusalt ellu naistevastase vägivalla vastu võitlemise riikliku strateegia;

11. väljendab muret tõsiasja pärast, et sellest ajast peale, kui president Sisi võimule tuli, on surmanuhtluse kohaldamine Egiptuses järsult sagenenud; nõuab tungivalt, et Egiptuse ametivõimud kehtestaksid surmanuhtluse täideviimisele moratooriumi ja kaotaksid edaspidi Egiptuses surmanuhtluse, ning kordab oma üleskutset Egiptusele allkirjastada ja ratifitseerida kodaniku- ja poliitiliste õiguste rahvusvahelise pakti teine vabatahtlik protokoll, et surmanuhtlus kaotada;

12. avaldab siirast kaastunnet terrorismiohvrite perekondadele; väljendab solidaarsust Egiptuse rahvaga ning kinnitab taas oma pühendumust võitlusele radikaalsete ideoloogiate leviku ja terrorirühmituste vastu; kutsub Egiptuse ametivõime üles tagama Siinais käimasolevate sõjaliste operatsioonide kooskõla rahvusvaheliste inimõiguste standarditega, uurima põhjalikult kõiki kuritarvitusi ning avama viivitamata Põhja-Siinai sõltumatutele abiorganisatsioonidele ning sõltumatutele vaatlejatele ja ajakirjanikele;

13. peab kahetsusväärseks, et ei komisjoni asepresident ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja ega liikmesriigid ole ametlikult reageerinud viimasele vahistamiste lainele; kutsub komisjoni asepresidenti ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrget esindajat ning liikmesriike üles reageerima ühtselt ja otsustavalt praegustele repressioonidele ja inimõiguste rikkumistele; ootab, et Euroopa välisteenistus seaks esikohale inimõiguste kaitsjate olukorra Egiptuses ja annaks Euroopa Parlamendile aru oma kontaktidest Egiptusega, sealhulgas seoses käesolevas resolutsioonis tõstatatud üksikjuhtumitega; palub komisjoni asepresidendil ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgel esindajal ning liikmesriikidel kasutada kõiki nende käsutuses olevaid, sealhulgas kahe- ja mitmepoolseid vahendeid, kaubandusläbirääkimisi, Euroopa naabruspoliitikat, abi ja vajaduse korral suunatud piiravaid meetmeid, et peatada survestamine riigis ja tagada Egiptuse inimõiguste olukorras konkreetsete edusammude tegemine;

14. nõuab Egiptusega suhtlemise põhjalikku ja igakülgset läbivaatamist; on seisukohal, et inimõiguste olukord Egiptuses nõuab komisjoni eelarvetoetuse meetmete tõsist läbivaatamist, sest see peaks piirduma peamiselt kodanikuühiskonna toetamisega;

15. nõuab tungivalt, et tunnustataks ELi ja Egiptuse partnerluse prioriteetide (2017–2020) raames võetud kohustusi, ning nõuab nende täielikku ja nõuetekohast täitmist; nõuab, et EL kehtestaks uute partnerlusprioriteetide üle läbirääkimiste pidamiseks selged sihtmärgid, mis muudaksid edasise koostöö Egiptusega sõltuvaks edusammudest demokraatlike institutsioonide reformimisel ning õigusriigi ja inimõiguste edendamisel, ning käsitleks inimõigustega seotud probleeme kõigil Egiptuse ametivõimudega peetavatel kõnelustel; kordab, et rände haldamine ega terrorismivastane võitlus ei tohiks varjutada inimõigustega seotud küsimusi;

16. kordab oma üleskutset ELi liikmesriikidele võtta järelmeetmeid 21. augusti 2013. aasta järeldustele, milles kuulutatakse kooskõlas ühise seisukohaga 2008/944/ÜVJP välja selliste seadmete ekspordilitsentside peatamine, mida võidakse kasutada siserepressioonideks, ning mõistab hukka asjaolu, et ELi liikmesriigid ei täida järjepidevalt nimetatud kohustusi; kutsub seepärast liikmesriike üles peatama jälgimistehnoloogia ja muude turvaseadmete ekspordi Egiptusesse, mis võib hõlbustada rünnakuid inimõiguste kaitsjate ja kodanikuühiskonna aktivistide vastu, sealhulgas sotsiaalmeedias, ning muid siserepressioone; palub komisjoni asepresidendil ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgel esindajal anda aru liikmesriikide ja Egiptuse vahelise sõjalise ja julgeolekualase koostöö praeguse olukorra kohta; nõuab, et EL rakendaks Egiptuse suhtes täielikku ekspordikontrolli nende kaupade üle, mida on võimalik kasutada repressioonideks, piinamiseks või surmanuhtluse täideviimiseks;

17. rõhutab, et oluline on tagada ELi ja Egiptuse vaheliste rändelepete range vastavus rahvusvahelistele inimõiguste standarditele, samuti tagada neis rändajate ja pagulaste põhiõiguste austamine ning piisav läbipaistvus ja vastutus;

18. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, komisjoni asepresidendile ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgele esindajale, liikmesriikide parlamentidele ja valitsustele, Egiptuse valitsusele ja parlamendile ning inimõiguste ja rahvaste õiguste Aafrika komisjonile.